

Ті, що були веселістю й красою...

Педро Кальдерон де ла Барка

Ті, що були веселістю й красою,
прокинувшись на досвітку зі сну,
під ніч обернуться в печаль марну,
заснуть, обняті тьмою льодяною.

Веселка, що карміну й злота грою
на мить просяє далеч грозяну –
знак людського життя – все за одну –
єдину днину пролетить стрілою.

Для розквіту троянда чарівна
росте і розцвітає, щоб зів'яти, –
один бутон – колиска і труна.

Життя, як день, майне, коли з дитяти
стає дідусь, і вже пора вмирати;
вік – що година, рік – що мить одна.

Переклад Дмитра Павличка